Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1998/78
af 18. august 1978
om gennemførelsesbestemmelser til ordningen med udligning af lageromkostninger for sukker

(EFT L 231 af 23.8.1978, s. 5)

Ændret ved:

		Tidende nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EØF) nr. 2377/78 af 12. oktober 1978	L 287	9	13.10.1978
►**M2**	Kommissionens forordning (EØF) nr. 1475/80 af 12. juni 1980	L 147	15	13.6.1980
►**M3**	Kommissionens forordning (EØF) nr. 2671/81 af 14. september 1981	L 262	17	16.9.1981
►**M4**	Kommissionens forordning (EØF) nr. 1862/82 af 12. juli 1982	L 205	12	13.7.1982
►**M5**	Kommissionens forordning (EØF) nr. 663/83 af 23. marts 1983	L 78	12	24.3.1983
►**M6**	Kommissionens forordning (EØF) nr. 645/85 af 13. marts 1985	L 73	18	14.3.1985
►**M7**	Kommissionens forordning (EØF) nr. 89/87 af 14. januar 1987	L 13	10	15.1.1987
►**M8**	Kommissionens forordning (EØF) nr. 1714/88 af 13. juni 1988	L 152	23	18.6.1988
►**M9**	Kommissionens forordning (EØF) nr. 1758/93 af 1. juli 1993	L 161	58	2.7.1993

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 307 af 28.10.1981, s. 32 (2671/81)

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1998/78

af 18. august 1978

om gennemførelsesbestemmelser til ordningen med udligning af lageromkostninger for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske (SIC! Europæiske Økonomiske) Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af 19. december 1974 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1396/78 [2], særlig artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 1358/77 af 20. juni 1977 om fastlæggelse af almindelige regler for udligning af lageromkostninger for så vidt angår sukker [3], ændret ved forordning (EØF) nr. 1397/78 [4], er det fastsat, at lageromkostningerne ikke alene refunderes sukkerfabrikanter, der råder over en basiskvota, og sukkerraffinaderier, men ligeledes producenter af formalet sukker, agglomeratsukker og kandissukker samt specialiserede handelsvirksomheder, der er godkendt af den medlemsstat, på hvis område deres etableringssted befinder sig; gennemførelsesbestemmelserne på dette område er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 442/70 af 9. marts 1970 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen med udligning af lageromkostninger for sukker [5], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1465/77 [6]; forordning (EØF) nr. 442/70 er allerede blevet ændret flere gange, og nye ændringer har vist sig nødvendige, navnlig fordi den i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3330/74 omhandlede ordning er blevet udvidet til at omfatte sirup, fremstillet direkte af sukker i fast form; af klarhedshensyn bør gennemførelsesbestemmelserne for udligning af lageromkostninger samles i en ny forordning;

ydelse af refusion til disse erhverv gør det nødvendigt at definere begreberne producent af formalet sukker, agglomeratsukker og kandissukker samt specialiseret handelsvirksomhed; med henblik herpå er det nødvendigt at fastlægge objektive bedømmelseskriterier, navnlig for så vidt angår en repræsentativ deltagelse i oplagringen;

for ikke at forhindre en mulig udvikling af disse aktiviteter bør alle ansøgere, der fremtidigt kan opfylde de stillede betingelser, godkendes, og det bør fastsættes, at medlemsstaterne under visse betingelser skal anerkende andre medlemsstaters godkendelse;

for at forhindre misbrug bør godkendelsen tilbagekaldes, eventuelt med tilbagevirkende kraft, når betingelserne for denne ikke længere er opfyldt;

i henhold til forordning (EØF) nr. 1358/77 ydes refusionen kun for de mængder hvidt sukker og råsukker, der er produceret inden for maksimalkvoten og befinder sig på et lager, der er godkendt af den medlemsstat, på hvis område lageret befinder sig; det er derfor nødvendigt at begrænse godkendelsen under hensyn til medlemsstaternes kontrolmuligheder samt at forpligte modtageren af refusionen til at lette denne kontrol;

det bør præciseres, at oplagringsomkostningerne for præferencesukker først kan refunderes, når toldformaliterne ved indførsel er afsluttet, og under forudsætning af, at sukkeret oplagres på et godkendt lager;

beregningsmåden for refusionen og afgiften i forbindelse med råsukker må ikke medføre en konkurrencefordrejning mellem dette sukker og

---

([1]) EFT nr. L 359 af 31. 12. 1974, s. 1.
([2]) EFT nr. L 170 af 27. 6. 1978, s. 1.
([3]) EFT nr. L 156 af 25. 6. 1977, s. 4.
([4]) EFT nr. L 170 af 27. 6. 1978, s. 3.
([5]) EFT nr. L 55 af 10. 3. 1970, s. 10.
([6]) EFT nr. L 162 af 1. 7. 1977, s. 1.

▼B

hvidt sukker; derfor må råsukker omregnes til hvidt sukker enten på grundlag af den udbytteformel, der er defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om fastsættelse af standardkvaliteten for råsukker og Fællesskabets grænseovergangssted for beregning af cif-priserne inden for sukkersektoren [1], eller på grundlag af en fast udbytteformel, alt efter den pågældende medlemsstats valg;

udvidelsen af ordningen med udligning af lageromkostninger til visse sirupper i henhold til artikel 8, stk. 1, første afsnit, tredje led, i forordning (EØF) nr. 3330/74, der senere under kontrol skal forarbejdes til sukker i fast form, kræver, at disse sirupper oplagres i særlige beholdere; refusionen og afgiften for disse sirupper bør efter den medlemsstats pågældende valg beregnes enten på grundlag af det faktiske udbytte, eller efter hvor stort et indhold der lader sig udtrække; indholdet af sukker, der lader udtrække (SIC! udtrækket) bestemmes efter den metode, der er fastsat ensartet for Fællesskabet i artikel 1, stk. 5, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/73 af 12. marts 1973 om visse for kvotaordningens anvendelse nødvendige gennemførelsesbestemmelser inden for sukkersektoren [2], ændret ved forordning (EØF) nr. 1573/76 [3]; for sirup fremstillet ved opløsning opløsning sukker (SIC! ved opløsning af sukker) i fast form, herunder sirup fremstillet direkte af råsukker, bør det fastsættes, at der skal anvendes en formel, der gør det muligt at beregne saccharoseindholdet;

det må præciseres, af tilsætning (SIC! at tilsætning) af smags- eller farvestoffer samt visse former for blanding medfører, at oplagringsudgifterne ikke kan refunderes for det fremstillede produkt;

i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1358/77 kan der for sukker, der transporteres i begyndelsen af en måned, under særlige omstændigheder fastsættes særlige bestemmelser; sådanne særlige omstændigheder gør sig gældende for det råsukker, der produceres i de franske oversøiske departementer, idet næsten intet af produktionen forbruges på selve stedet; den store afstand mellem disse departementer og Europa medfører, at transporten varer flere uger, således at det i almindelighed ikke kan undgås, at sukkeret er under transport den første dag i en kalendermåned; refusionen bør derfor begrænses til en kortere periode end en måned; i tilfælde af, at sukker transporteres fra et godkendt lager til et andet godkendt lager i en og samme medlemsstat, bør der — med de nødvendige ændringer fastsættes — en ordning, der svarer til den, der gælder for rørsukker fra de franske oversøiske departementer;

det bør præciseres, hvornår afgifterne forfalder til opkrævning;

da en enkelt person kan oplagre sukker med forskellig oprindelse må der fastsættes strenge regler for kontrol og regnskabsføring; der bør ligeledes opstilles detaljerede regler med hensyn til fastsættelsen af, hvor store mængder der skal tages i betragtning;

for at medlemsstaten kan varetage den fornødne kontrol og i tide gøre regnskabet op for hver enkelt refusionsberettiget, bør det fastsættes, at de refusionsberettigede har pligt til at meddele medlemsstaten de nødvendige oplysninger;

de berettigede bør have mulighed for at modtage refusionerne hurtigst muligt; betalingen af disse bør derfor kunne ske hurtigt;

for at undgå forskellig behandling i de forskellige medlemsstater må der fastsættes datoer for udbetaling af refusionen; af administrative og økonomiske grunde vil det være hensigtsmæssigt at fastsætte de samme datoer for betaling af oplagringsafgifterne;

af økonomiske grunde bør begrebet »producentens anerkendte lager« i givet fald også omfatte lejede lagre, såfremt disse er godkendt af den pågældende medlemsstat; i dette tilfælde er en forhåndsgodkendelse fra pågældende medlemsstat nødvendig, undtagen hvis en lønforarbejd-

[1] EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.
[2] EFT nr. L 67 af 14. 3. 1973, s. 12.
[3] EFT nr. L 172 af 1. 7. 1976, s. 52.

▼B

ningskontrakt, inden for rammerne af hvilken dette lejemål sker, allerede er blevet godkendt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2a, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/73;

i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1358/77 fastsættes refusionsbeløbet under hensyn til finansieringsomkostningerne; lageromkostningerne bør derfor ikke refunderes, når der for sukkeret ydes forudfinansiering af restitutionen i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 441/69 af 4. marts 1969 om supplerende hovedregler for ydelse af eksportrestitutioner til produkter, for hvilke der gælder en ordning med en enhedspris, og som udføres i uforandret (SIC! uforændret) stand eller i form af visse varer, som ikke henhører under traktatens bilag II [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1181/72 [2];

refusionen for lageromkostningerne omfatter kun de inden for maksimalkvoten producerede mængder af hvidt sukker, råsukker og af sirupper som omhandlet i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3330/74; finder bestemmelserne i artikel 30 i nævnte forordning ikke anvendelse, kendes de mængder af sukker, der eventuelt er produceret udover maksimalkvoten, imidlertid først henimod udgangen af sukkerproduktionsåret; producenterne har derfor i mellemtiden kunnet nyde godt af en refusion, de ikke har været berettiget til; det er derfor nødvendigt at træffe foranstaltninger med henblik på tilbagebetaling af refusionen for de pågældende mængder;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den i artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1358/77 omhandlede godkendelse gives af medlemsstaterne til enhver producent af formalet sukker, agglomeratsukker og kandissukker eller specialiseret handelsvirksomhed, der betragtes som sådan i nærværende forordning.

Godkendelsen gives af den medlemsstat inden for hvilken den pågældende har sit hovedsæde.

2. I denne forodning (SIC! forordning) forstås ved:

a) producent af formalet sukker, agglomeratsukker og kandissukker den:

▼M8

— hvis virksomhed består i af sukker i uforarbejdet stand, udelukkende at fremstille sukker, der henhører under pos. 1701 og 1702, undtagen underposition 1702 50 00 og 1702 90 10, i Den Kombinerede Nomenklatur og frembyder andre fysiske kendetegn end det forarbejdede sukker,

▼B

— for hvis vedkommende gennemsnittet af de ved udgangen af hver måned konstaterede ►M4 beholdninger ◄ der kan omfattes af refusion af lageromkostningerne i de godkendte lagre i løbet af et sukkerproduktionsår ikke udgør under 200 t;

b) specialiseret handelsvirksomhed en virksomhed:

▼M7

— for hvilken en væsentlig del af virksomheden består i at drive engroshandel med sukker, og som pr. sukkerproduktionsår køber mindst 10 000 tons sukker, for hvilket der kan ydes refusion af lageromkostningerne ved videresalg i uforarbejdet stand, og

▼B

— som ikke beskæftiger sig med detailhandel med sukker, samt

[1] EFT nr. L 59 af 10. 3. 1969, s. 1.
[2] EFT nr. L 130 af 7. 6. 1972, s. 15.

▼B

— for hvis vedkommende gennemsnittet af de ved udgangen af hver måned konstaterede ►M4 beholdninger, ◄ der kan omfattes af refusion af lageromkostningerne i de godkendte lagre i løbet af et sukkerproduktionsår ikke udgør under 500 t.

3. Godkendelse gives til ansøgere om hvilke det kan antages, at de i fremtiden opfylder de i stk. 2 anførte betingelser, uanset om de allerede tidligere har opfyldt dem.

4. Er de i stk. 2 anførte betingelser ikke blevet opfyldt for det foregående sukkerproduktionsår, tilbagekaldes godkendelsen, undtagen i de tilfælde hvor det må antages, at den pågældende vil opfylde disse betingelser for indeværende sukkerproduktionsår.

5. Bortset fra tilfælde af force majeure tilbagekaldes godkendelsen med virkning fra begyndelsen af det sukkerproduktionsår, hvor

— gennemsnittet af de konstaterede ►M4 beholdninger ◄, der kan omfattes af refusion af lageromkostningerne i de godkendte lagre ved udgangen af hver måned i det pågældende sukkerproduktionsår er under 160 t når det drejer sig om producenter af formalet sukker, agglomeratsukker og kandissukker,

— gennemsnittet af de konstaterede ►M4 beholdninger ◄, der kan omfattes af refusion af lageromkostningerne i de godkendte lagre ved udgangen af hver måned i det pågældende sukkerproduktionsår er under 400 t når det drejer sig om specialiserede handelsvirksomheder.

I så fald kræver medlemsstaten af den pågældende tilbagebetaling af de beløb, der er udbetalt som refusion af lageromkostninger for det pågældende tidsrum.

Artikel 2

1. Enhver, der er berettiget til refusion af lageromkostinger (SIC! lageromkostninger) i en bestemt medlemsstat, skal ligeledes anerkendes som berettiget i en anden medlemsstat, når han har indsendt ansøgning herom til de kompetente myndigheder i sidstnævnte stat.

2. I det under stk. 1 omhandlede tilfælde kan der kun refunderes lageromkostninger for de måneder, hvori den mængde sukker, for hvilken der kan ydes refusion, andrager mindst 150 t om måneden.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne giver kun den i artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1358/77 omhandlede godkendelse til lagre, hvor de kan foretage den fornødne kontrol, samt på betingelse af, at ejeren af sukkeret eller sirupperne til enhver tid sørger for, at det er muligt at foretage denne kontrol.

▼M3

Lagrene skal være bygninger eller dele af bygninger.

▼B

2. Hvis sukker eller sirupper som følge af force majeure overflyttes fra et godkendt til et ikke-godkendt lager, giver den pågældende medlemsstat en midlertidig godkendelse til sidstnævnte lager.

▼M3

De i stk. 1 omhandlede kriterier for godkendelse af et lager gælder ikke for den i første afsnit nævnte foreløbige godkendelse.

▼M7

▼B

Artikel 5

Ved beregning af refusionen og afgifterne lægges sukkerets nettovægt til grund.

▼B

Artikel 6

Refusions- og afgiftsbeløbene gælder pr. 100 kg hvidt sukker uanset det pågældende hvide sukkers kvalitet.

Artikel 7

Ved beregning af refusionen eller afgifterne for råsukker omregnes dette sukker til hvidt sukker efter en af følgende metoder alt efter den pågældende medlemsstats valg:

a) enten i forhold til dets udbytte, beregnet efter artikel 1 i forordning (EØF) nr. 431/68,

eller

b) ved at råsukkermængden multipliceres med koefficienten 0,96 for så vidt angår rørråsukker,

c) ved at råsukkermængden multipliceres med 0,92 for så vidt angår roeråsukker.

Medlemsstaternes valg er definitivt for hele sukkerproduktionsåret.

Artikel 8

1. Refusionen og afgiften for de i artikel 8, stk. 1, første afsnit, tredje led, i forordning (EØF) nr. 3330/74, nævnte sirupper, som fremstilles inden det stadium, på hvilket der produceres sukker i fast form, beregnes efter det indhold af sukker, der kan udtrækkes.

Indholdet af sukker, der kan udtrækkes, bestemmes efter artikel 1, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 700/73. Medlemsstaterne kan også bestemme indholdet efter det faktiske udbytte. Medlemsstaternes valg er definitivt for hele sukkerproduktionsåret.

▼M8

2. Ved »sirup, som fremstilles inden det stadium, på hvilket der produceres sukker i fast form«, forstås sirupper henhørende under underposition 1702 60 90 og 1702 90 90 i Den Kombinerede Nomenklatur, der senere under toldkontrol eller under administrativ kontrol, der frembyder samme sikkerhed, forarbejdes til sukker i fast form og oplagres i særlige beholdere, som er adskilt fra anlæggene til fremstilling af sukker.

▼B

3. Refusionen for de i artikel 8, stk. 1, første afsnit, fjerde led, og andet afsnit, fjerde led, i forordning (EØF) nr. 3330/74 nævnte sirupper, der fremstilles ved opløsning af sukker i fast form, beregnes i forhold til siruppernes indhold af saccharose. I denne forbindelse er indholdet af saccharose, eventuelt forhøjet med indholdet af andet sukker omdannet til saccharose, det samlede sukkerindhold, der fremkommer ved anvendelse af Lane og Eynonmetoden (Kobberreduktionsmetoden) på grundlag af den efter Clerget-Herzfeld inverterede opløsning. Det samlede sukkerindhold beregnet efter denne metode omregnes til saccharose ved multiplikation med koefficienten 0,95.

▼M7

▼B

Artikel 9

Fra det øjeblik, hvor sukkeret eller siruppen:

— tilsættes smags- eller farvestoffer,

— siruppen blandes med en vare, som ikke omhandles i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3330/74,

— sukkeret blandes med en vare, som ikke omdhandles SIC! omhandles) i nævnte artikel, således at blandingen ikke længere svarer til de i artikel 1 i nævnte forordning anførte definitioner for henholdsvis hvidt sukker og råsukker vil der ikke længere kunne opnås refusion for det således opståede produkt.

▼M5

Krystalliseret sukker, som er farvet før krystalliseringsstadiet med et produkt, der udelukkende hidrører fra saccharose, betragtes ikke som farvet i den i foregående stykke omhandlede betydning.

▼B

Artikel 10

1. Lageromkostningerne refunderes for rørsukker, der hidrører fra de franske oversøiske departementer, og som den første dag i en måned kl. 0.00 befinder sig under søtransport, og som oplagres på et godkendt lager ved ankomsten.

Refusionen ydes kun til de i artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1358/77 nævnte berettigede, der er ejere af sukkeret på det oplagringstidspunkt, der er nævnt i foregående afsnit.

2. For det i stk. 1 nævnte sukker begrænses refusionen dog til et tidsrum, der svarer til tre fjerdedele af en måned.

Artikel 11

▼M3

1. Når råsukker eller hvidt sukker fra et godkendt lager er under anden transport end den i artikel 10 omhandlede den første dag i en ►C1 måned kl. 0.00 ◄ og ved ankomsten oplagres på et andet godkendt lager, refunderes lageromkostningerne, dersom afgiften ikke allerede er forfalden.

▼B

2. Ved beregningen af den mængde, for hvilken der ydes refusion af lageromkostningerne i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1358/77, anses det i stk. 1 omhandlede sukker på én gang som stadig værende opbevaret på afgangslageret kl. 24.00 den sidste dag i en måned og som allerede værende opbevaret på ankomstlageret kl. 0.00 den første dag i den følgende måned.

Artikel 12

1. Afgiften forfalder for de i artikel 8, stk. 1, tredje afsnit, litra a), i forordning (EØF) nr. 3330/74 anførte varer, når disse afsættes.

Ved beregningen af afgiftsbeløbene anses, for så vidt afgiften ikke allerede er forfalden, følgende som afsætning:

a) sukkerets afgang fra den fabrik, hvor det er fremstillet, medmindre det overføres til et godkendt lager, som tilhører producenten af dette sukker og er beliggende i samme medlemsstat;

b) sukkerets afgang fra producentens godkendte lager; dog anses overførsel af sukkeret fra et godkendt lager til et andet godkendt lager, som begge tilhører samme producent og er beliggende i samme medlemsstat, ikke som afsætning;

▼M9

c) overdragelse af ejendomsretten til sukkeret, uden at sukkeret forlader producentens godkendte lager.

Dog anses følgende ikke som afsætning:

— en kontraktlig forpligtelse med henblik på finansiering af sukker, såfremt den pågældende bevarer sin ret til at disponere over den pågældende sukkermængde, eller

— overdragelse af ejendomsretten i forbindelse med omstrukturering, jf. artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 193/82.

▼B

d) producentens forarbejdning af sukker og sirup til andre end de under kode ►M8 NC 1701 ◄ henhørende varer;

e) tilsætning af smags- og farvestoffer til sukkeret eller sirupper eller blanding af sukker eller sirup med andre varer, som ikke omhandles i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3330/74, således at lageromkostningerne for blandingen ikke længere kan refunderes i overensstemmelse med artikel 9;

▼B

f) denaturering af sukkeret;

g) siruppens afgang, som følge af overdragelse, fra de i artikel 8, stk. 2, nævnte beholdere, som tilhører fabrikanten;

h) det forhold, at sukkeret eller siruppen undergives en af de ordninger, der omhandles ►M2 i artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 565/80 ◄.

▼M7

▼B

4. Salg af hvidt sukker eller råsukker til et interventionsorgan anses ikke som afsætning i henhold til stk. 1. For interventionsorganet forfalder afgiften for dette sukker til betaling på det tidspunkt, hvor det videresælger sukkeret.

Artikel 13

1. Enhver, der har krav på refusion, meddeler senest den 15. i hver måned den pågældende medlemsstat:

a) samtlige nettovægtmængder af sukker og sirupper, for hvilke der ydes refusion, og som kl. 24 den sidste dag i måneden forud for meddelelsesmåneden befinder sig på hans lager,

b) de i artikel 10 og 11 omhandlede mængder,

▼M7

c) en fordeling på de forskellige lagre, hvor han oplagrer sit sukker og sirup.

▼B

2. Såfremt det meddelte slutlager afviger fra lageret ved begyndelsen af den følgende måned, meddeles sidstnævnte særskilt.

3. Enhver producent giver samtidig med de i stk. 1 nævnte oplysninger meddelelse om de mængder, som er afsat i måneden forud for meddelelsesmåneden, og som er fremstillet inden for den pågældende maksimal kvote.

▼M7

▼B

6. Medlemsstaterne kan kræve, at der meddeles dem yderligere oplysninger, og kan udskyde den i stk. 1 anførte frist med op til fem dage.

Aniktl 14

1. Enhver, som har ret til refusion, og som på et og samme lager opbevarer sukker, for hvilket der kan ydes refusion, og sukker, for hvilket der ikke kan ydes refusion, skal fremlægge bevis for, at der kan ydes refusion for førstnævnte sukker. Samme regel gælder med de nødvendige ændringer for afgiften.

I så fald undergiver den pågældende medlemsstat det pågældende sukker en toldmæssig kontrol eller en administrativ kontrol, der frembyder tilsvarende garantier.

▼M7

2. Når en producent eller en raffinadør samtidigt på samme lager opbevarer sukker, for hvilket der kan ydes refusion, og sukker, for hvilket der ikke kan ydes refusion, uden mulighed for at skelne mellem dem, anses udlagring som sket i forhold til deres respektive andel af begyndelseslageret. Hvis den mængde af sukker for hvilket nævnte refusion kan ydes, er mindre end 150 tons, anvendes reglen om den forholdsmæssige andel dog ikke for den pågældende oplagringsmåned. I dette tilfælde anses det sukker, for hvilket der kan ydes refusion, at være udlagret først.

Ved anvendelsen af foregående afsnit lægges hele den mængde af sukker, for hvilket der kan ydes refusion, og af sukker, for hvilket der

▼M7

ikke kan ydes refusion, der indlagres på nævnte lager i løbet af en bestemt månd, (SIC! måned,) til den pågældende, der var oplagret på dette lager i begyndelsen af samme måned. Forholdet mellem de to oprindelige mængder, forhøjet med de respektive mængder, der er indlagret i den pågældende måned, gælder for alle de udlagringer, der finder sted i samme måned.

▼B

Når en producent eller raffinadør anvender flere lagre til den i første afsnit omhandlede oplagring, kan den pågældende medlemsstat ved anvendelsen af dette stykke anse disse lagre som udgørende et og samme lager.

▼M3

3. Når en mængde C-sukker ved udførsel erstattes af en tilsvarende mængde A- eller B-sukker, betragtes den erstattede mængde med hensyn til refusion som A-sukker fra den dag, hvor toldformaliteterne ved udførsel afsluttes.

▼M4

Artikel 14a

Når sukker, for hvilket artikel 14, stk. 2, allerede er anvendt, købes af en person, der er berettiget til refusion af lageromkostningerne, gælder det forhold mellem mængden af fællesskabssukker og mængden af præferencesukker, der følger af anvendelsen af nævnte stk. 2, fortsat for det købte sukker for produktionsårene 1982/83 til 1984/85.

▼M7

Artikel 14b

Når sukker, for hvilket artikel 14, stk. 2, allerede er anvendt, købes af en person, der er berettiget til refusion af lageromkostningerne, gælder det forhold, der følger af anvendelsen af nævnte stk. 2, mellem mængden af sukker, for hvilket der kan ydes refusion, og sukker, for hvilket der ikke kan ydes refusion, fortsat for det købte sukker.

▼B

Artikel 15

1. Medlemsstaterne fastsætter for den enkelte måned og senest den 20. dag i den anden derpå følgende måned for alle personer, der er berettiget til refusion, eller som er underkastet afgiften:

a) den samlede sum af de refusioner, der tilkommer dem, og

b) den samlede sum af de forfalden afgifter.

▼M6

2. De i stk. 1 omhandlede beløb betales senest tredive dage efter datoen for fastsættelsen af de i nævnte stykke omhandlede beløb.

Såfremt den refusionsberettigede overskrider fristen for den i artikel 13, stk. 1 og 6, omhandlede meddelelse, kan medlemsstaterne dog udskyde betalingen af den i stk. 1, litra a), omhandlede refusion.

▼B

Artikel 16

1. Såfremt der konstateres forskelle mellem de faktiske lagre og de lagre, som er angivet med henblik på refusion af lageromkostninger, tages disse forskelle i betragtning ved beregningen af refusionerne med tilbagevirkende kraft fra den forudgående 1. november for de manglende mængder.

For så vidt angår overskydende mængder skal forskellene tages i betragtning:

— fra den måned, hvor forskellen blev konstateret, for de mellem 1. oktober og 31. januar konstaterede forskelle,

— med tilbagevirkende kraft fra den forudgående 1. februar for de mellem 1. februar og 30. september konstaterede forskelle.

▼B

Disse tidspunkter udskydes tre måneder for så vidt angår de franske departementer Guadeloupe og Martinique.

Hvis det imidlertid er muligt præcist at konstatere den dato, hvor forskellene opstod, tages denne dato i betragtning.

2. Ved anvendelsen af artikel 12. stk. 1, betragtes som producentens godkendte lager også et lejet lager tilhørende en anden producent, hvor der er oplagret sukker fremstillet af sidstnævnte producent inden for rammerne af en lønforarbejdningskontrakt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 700/73. Hvis det lejede lager ligger i en anden medlemsstat, træffer de pågældende medlemsstater aftale om, hvilke foranstaltninger der skal træffes. Refusionen af omkostningerne og opkrævningen af afgiften foretages af den medlemsstat, hvor komittenten er etableret.

3. Når en producent i en medlemsstat finder det nødvendigt i samme medlemsstat at leje et lager af en anden producent eller af en indehaver af industrielle lagerbygninger beregnet til udlejning, kan dette lager med den pågældende medlemsstats forhåndsgodkendelse ved anvendelsen af artikel 12, stk. 1, betragtes som førstnævnte producents lager.

▼M3

4. Sukkermængder, der er destrueret, og sukkermængder, der er beskadiget, og som ikke har kunnet genindvindes inden afsætning eller raffinering, anses som afsat eller raffineret efter artikel 12, jf. dog stk. 1.

▼B

Artikel 17

Refusionen ydes ikke for produkter, der er underkastet en af de ►M2 i artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 565/80 omhandlede ordninger ◄.

▼M3

▼B

Artikel 19

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning og fastsætter navnlig alle nødvendige kontrolprocedurer.

Artikel 20

Forordning (EØF) nr. 442/70 ophæves.

▼M1

Artikel 21

Denne forordning træder i kraft den 1. september 1978.

Bestemmelserne vedrørende afgifter samt refusion af lageromkostninger for sirup fremstillet direkte af sukker i fast form anvendes dog fra den 1. juli 1978.

Endvidere anvendes fra 1. juli 1978 bestemmelserne om refusion af lageromkostninger for sirupper, der fremstilles inden det stadium, hvor sukkeret går over i fast form, såfremt dette sukker om fattes af sukkerproduktionsåret 1978/79.

▼B

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.